

ההיעלמות הפתאומית, המקיפה של הפֶּשֶׁר

שלושה שירים

מגרמנית: אמיר אשל (ערך: גדעון טיקוצקי)

יליד 1969, לייפציג, מזרח גרמניה (אז). סרב לשרת בצבא מזרח גרמניה ונידון לעבודות שירות במפעלי תעשייה. למד מדעי הדתות, תאולוגיה פרוטסטנטית ולימודי המזרח הקרוב עם דגש על לימודי נצרות, יהדות ואסלאם. לאחר לימודים באוניברסיטה העברית בירושלים ושהות בירדן כיהן ככומר ליד דרזדן ולאחר מכן הצטרף לתוכנית הלימודים לליטורגיה באוניברסיטת לייפציג. חבר האקדמיה לאמנויות של מדינת סקסוניה והאקדמיה למדעים ולספרות במיינץ.

שירתו מתאפיינת בתשומת לב ניכרת להיבטים צורניים, בניסיונות, ובמוזיקליות העשירה שלה הכוללת חריזה ומשחק עם מקצב ומשקל. ללנארט עניין רב בנגיעתה של השירה ברוחניות האנושית, ובייחוד בעולם הדת. שירתו נעה בין שאיפה לוודאות ומשמעות לבין הכרה במוגבלות הקיום האנושי.

דִּיה אדומה, מילבוס מילבוס

לְדֹאוֹת כְּנָגֵד כַּח הַכְּבִידָה, וְכִמּוֹ שֶׁהִדִּיה
מְתִיצֶבֶת בְּרוּחַ, לְהַתְעַקֵּשׁ, וְלֶאֱסֹף אֶת כָּל הַכְחוֹת
רַק בְּנִקְדָּה בָּהּ תִּמְצָא, וְאֵין עוֹד דִּבְרַ מַעְבֵּר לְהַמְשִׁכֶּת
כָּל הַדְּבָרִים שֶׁמִּשָּׁם, בְּתַחוּשָׁה שֶׁהִיא רַק שְׁלָה, לְכָרוֹת אֶזֶן:
”עֲנֵנִי נּוֹצֶה. אֲוִיר נּוֹהֵר.” לֹא תִרְאֶה דִּבְרַ, תִּרְקִיעַ
וְתִדַּע, שֶׁאֵין כּוּוֹן נִחְרָץ, רַק גְּשִׁימָה
וּשְׁתִּיקָה

סְלָה.

[Nativitas 1]

Nativitas, המֶלֶכָה הַזֹּאת כְּמוֹ צְלִילִים שְׁאֲחָדוּ בְּמִשְׁבֹּ
שֶׁל צְלִילֵי פַעֲמוֹנִים גְּבוּהִים הָעוֹבְרִים בְּדִיוֹק מֵעַל הָעֵץ הַחֲרוּר
טְבוּעָה בְּשִׁעוּהָ בָּאָה רוּחַ עֲדִינָה
מִן הַגְּבָעוֹת, מְקִיפָה אֶת הַגָּהֵר, בּוֹ אִשָּׁה
מְתַשֶּׁת יְשָׁנָה מִתַּחַת
לְעֵזִים דְּהוּיוֹת, בְּצַד עָרִיסַת אָבֵן מִתְקַלְפֶּת
עִם תִּינוּק וְגִמְחַת הַתְּפִלָּה
הַשִּׁיכֶת לְזִמְנִים אַחֲרֵים, כָּל זֹאת בְּגוֹנֵי אֲדָמָה
עַל אֵיקוֹנֵי קַמּוֹר
מִכְחָפְחוֹת, מִתּוֹנוֹת, גְּלִיּוֹת, לַחֹת
מִצְבִּיעוֹת הָאֲצָבָעוֹת, עַל דְּבַר שְׁנוֹתָר מַעֲבָר לַמַּעֲטָה
מַעֲבָר לְפָנִים הַשְּׁרוּטוֹת,
אֶל אֵי אֱלוֹ רַגְלִים חֲשׂוּפוֹת, מַעֲבָר לְטוֹרְסוֹ
בְּדֶרֶךְ אֶל הָרִיק, כֹּה זֵרוֹת
הֵן הַדְּמִיוֹת הַלְלוּ
כְּמוֹ שְׁאֲנוּ לְעֶצְמָנוּ, דְּבַר לֹא מַעֲבָר לָכָה,
מְלֹאוֹת בְּנִסְתָּר, כְּתָמִים
הַמְּגִיעִים עַד לְרִשְׁתִּית
עוֹקְבִים אַחֲרֵינוּ בְּעֵינֵיהֶם, סוֹדָקִים
אֶת הַתְּבוּאָה, רוֹדְפִים בְּזִיגּוֹג אַחֵר הַקְּנוּיִם
הַלְטוּשׁ

הסמבוק

בְּרוּחַ, הִהְעֵלְמוֹת הַפִּתְאוּמִית, הַמְקִיפָה
שֶׁל הַפֶּשֶׁר, שֶׁל הַבְּאוּר, כְּאֵלוֹ
נִסְחָף שִׁיחַ בֵּימָּה, וּשְׁאֲרִית תּוֹתִיו,
אִישׁוֹנִים מִיבִשִּׁים, נִשְׂרוּ
מְעִידִים עַל זֵרוֹת רֵאשִׁיתָם.
הַגִּזְע הִיָּה סְדוּק וְהֵעֵלָה לַחָה
מִטֵּל כֶּבֶד, כֶּךָ זֶלֶף לֹ הַגִּזְע.
צְמִיג? פּוֹנָה פְּנִימָה? מַעֲבֵר לְעֶצְמוֹ

שִׁיחַ, עֶשֶׂב מְקֻשֵּׁחַ, נִשָּׂא בְּמִקְוֵי צִפְרִים,
מְלֵוָה אוֹתִי, עוֹקֵב אַחֲרִי, חוֹסֵם אֶת הַדֶּרֶךְ וְשׁוֹמֵר לִי
טִינָה, לֵאמֹן שְׁאֵפָנָה,
פּוֹרֵחַ, מְסִתֵּחֵר וְקִמֵּל וְהוֹלֵךְ עִמָּךְ מִכָּאן וְהִלָּאָה.